

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16Nt/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010066
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2518010066.1

Uznesenie

Okresný súd Piešťany, samosudcom Mgr. Pavlom Macháčom, v trestnej veci odsúdeného T. P., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom 23. júla 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd z a m i e t a návrh odsúdeného T. P., nar. XX.XX.XXXX P. O., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/51/2015 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Okresnému súdu Piešťany bol 7. marca 2018 doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/51/2015 z dôvodu, že vo veci sa vyskytli nové skutočnosti, ktoré chcel odsúdený ozrejmiť priamo na verejnom zasadnutí. Odsúdený následne doplnil svoj návrh písomným podaním, ktoré bolo súdu doručené 18. júla 2018.

Okresný súd Piešťany vo veci vytýčil termín verejného zasadnutia na rozhodnutie o návrhu odsúdeného na 23.7.2018, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámil jeho písomný návrh a doplnenie návrhu, opatrenie, lustráciu ZVJS, lustráciu STA, lustráciu súdy a register trestov. Ďalej oboznámil pripojený spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/51/2015, z neho najmä výpovede obvinených a poškodeného z prípravného konania, obžalobu, zápisnicu z hlavného pojednávania a rozsudok. Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16Nt/25/2016 oboznámil súd návrh odsúdeného a jeho doplnenie, zápisnicu o verejnom zasadnutí, uznesenie o zamietnutí návrhu, sťažnosť odsúdeného a rozhodnutie o sťažnosti.

Z výpovede T. P. z prípravného konania z 3. júna 2015 vyplynulo, že sa ku spáчанию skutku priznal a podrobne popísal okolnosti prípadu.

Z výpovede Y. R. z prípravného konania z 26.3.2015 vyplynulo, že sa ku spáчанию skutku priznal a podrobne popísal okolnosti prípadu. On napadol poškodeného, zatiaľ čo T. P. dával vonku pozor, na tom sa dohodli.

Z výpovede poškodeného N. Y. C. z prípravného konania z 27.3.2015 vyplynulo, že sa skutku dopustili T. P. a Y. R. v spolupáchatelstve, Y. R. útočil a T. P. dával vonku pozor.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania na Okresnom súde Piešťany z 21. septembra 2015 vyplynulo, že obžalovaný T. P. urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Piešťany zo 16. júla 2015, sp. zn. P v 255/15/2204, pričom súd následne postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie sa vykoná len v súvislosti s výrokom o treste a náhrade škody. Rovnaké vyhlásenie o vine realizoval aj spoluobžalovaný Y. R.. Ohľadom skutkových okolností prípadu tak súd žiadne dokazovanie nevykonával.

Následne bol na hlavnom pojednávaní vyhlásený rozsudok Okresného súdu Piešťany z 21. septembra 2015 sp. zn. 2T/51/2015, právoplatný 22. decembra 2015, ktorým bol T. P. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že T.Á. P. bol doposiaľ deväť krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú, ale aj násilnú trestnú činnosť. V troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/164/15 z 29.3.2017, právoplatným 8.2.2018, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Uvedený trest je súhrnný, trest uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/51/2015 bol zrušený.

Z lustrácie ZVJS vyplynulo, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/91/2013. Po výkone tohto trestu 8.6.2019 by mal nastúpiť výkon trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/164/2015 s termínom tzv. pevného výstupu 19.12.2022.

Z uznesenia Okresného súdu Piešťany z 5. júna 2017, sp. zn. 16Nt/25/2016, vyplynulo, že tunajší súd už raz návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/51/2015 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku. Proti tomuto uzneseniu si odsúdený podal sťažnosť, ktorú Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 5Tos/148/2017 z 5.10.2017 ako nedôvodnú zamietol.

Z návrhu na povolenie obnovy konania, ako aj zo zápisnice z verejného zasadnutia vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 16Nt/25/2016 je zrejmé, že odsúdený sa domáhal obnovy konania na podklade nového dôkazu, ktorým mal byť výsluch svedka G. P.. Tento dôkaz súd odmietol vykonať.

Odsúdený na verejnom zasadnutí 23.7.2018 k novému návrhu uviedol, že na návrhu trvá a zrekapituloval dôvody v ňom uvedené. Argumentoval v podstate zhodne ako v ostatnom návrhu na povolenie obnovy konania, že on žiadnu lúpež nespáchal, namočil ho do toho Y. R.. On sa cíti byť nevinný, jeho vyhlásenie o vine v konaní pred súdom bolo nepravdivé. V prípravnom konaní sa policajtom priznal k lúpeži len preto, lebo bol vystresovaný z pobytu v CPZ, hrozil mu tam vysoký trest, policajti na neho vyvíjali fyzický /udreli ho pod rebrá/, ale aj psychický nátlak /že keď sa neprizná, dostane vysoký trest/. On mal vtedy len 23 rokov. Že na neho vyvíjali policajti pri výsluchu nátlak, to pred súdom nespomínal preto, lebo mu to obhajca neporadil. Ani sa na policajtov za to nesťažoval, lebo nevedel čo bude, či pôjde do väzby alebo čo. K vyhláseniu o vine pred súdom ho nikto nenútil, obhajca mu vyhlásenie o vine poradil, no asi preto, aby bola vec skôr skončená. Keby mu obhajca poradil inak, išiel by na nevinu. On si myslel, že keď spraví vyhlásenie o vine, dostane nízky trest, že dokopy to budú nejaké 4 roky (vo všetkých troch trestných veciach), no celkovo dostal až 102 mesiacov, hoci hlavný páchatel Y. R.I. dostal len 5 rokov a o pár mesiacov už ide domov. V ústave sa s odsúdeným Y. R. aj stretol, ten sa mu osobne ospravedlnil za to, že ho do toho namočil. Odsúdený chce vypočuť znovu poškodeného, ktorý potvrdí jeho pravdu, že on pri skutku nebol. Chce vypočuť aj spoluväzňa G. P., ktorému sa odsúdený Y. R. už dávnejšie pochválil, že to na odsúdeného hodil. V konečnom návrhu žiadal, aby súd obnovu konania povolil.

Obhajca v konečnom návrhu žiadal povoliť obnovu konania, nakoľko sú tu nové skutočnosti a dôkazy, ktoré môžu priniesť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Prokurátor v konečnom návrhu žiadal návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť s ohľadom na to, že odsúdený neuviedol žiadne nové dôkazy, ale poukázal už na skôr známe skutočnosti.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 397 odsek 2 Trestného poriadku, o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe a súčasne tieto skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Za skutočnosti súdu skôr neznáme v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov. Dôkazom súdu skôr neznámym v súlade s ustanovením § 394 ods. 1 Trestného poriadku môže byť popri dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním založeným na revíznom princípe. V konaní o povolenie obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti, a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe, a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Preskúmaním spisového materiálu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/51/2015 bolo zistené, že odsúdený sa ku skutku kvalifikovanom ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorý mu kládla za vinu obžaloba, opakovane priznal. Priznal sa tak pri výsluchu v procesnom postavení obvineného v prípravnom konaní (dva krát), ako aj v konaní pred súdom, kde urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku. V rámci oboch výsluchov bol predtým zákonným spôsobom poučený, čo je zrejmé zo zápisníc o úkonoch. Jeho priznanie bolo objektivizované nielen výpoveďou v tom čase spoluobžalovaného Y. R., ale aj výpoveďou poškodeného N. Y. C., ktorý usvedčil zo žalovanej trestnej činnosti oboch odsúdených páchatel'ov.

Skutočnosti uvádzané odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania, ako aj na verejnom zasadnutí, považuje súd za tendenčné a nevierohodné, učené v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchanú trestnú činnosť. Súd nepovažoval za potrebné vo veci opätovne vypočuť poškodeného, nakoľko tento bol v prípravnom konaní riadne (kontradiktórne) k veci vypočutý (dva krát) a podrobne popísal okolnosti prípadu. Z uvedených dôvodov súd návrh odsúdeného na vykonanie dôkazu opätovným výsluchom poškodeného odmietol. Výsluch svedka G. P. odmietol súd preto, lebo tento návrh je len opakovaním už skoršieho návrhu na výsluch tohto svedka, o ktorom súd rozhodol už v rámci predchádzajúceho návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania (vedenom pod sp. zn. 16Nt/25/2016).

K údajnému nátlaku zo strany policajtov v prípravnom konaní treba uviesť, že odsúdený dosiaľ tento nátlak nikdy nespomínal, ani sa naň predpísaným spôsobom v danom čase (po výsluchu) nestražoval. Zdôrazniť treba, že v prípravnom konaní bol vypočutý dva krát, druhý krát už aj v prítomnosti svojho obhajcu, pričom obe jeho výpovede boli obsahovo zhodné. Ani k jednej zo zápisníc nemal odsúdený výhrady, obe podpísal. Vzhľadom na uvedené považoval súd tvrdenie odsúdeného (produkované s veľkým časovým odstupom) za tendenčné a nevierohodné, učené v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchanú trestnú činnosť. Navyše pri realizácii vyhlásenia o vine na súde už na neho podľa jeho vlastných slov žiaden nátlak vyvíjaný nebol, tam to bola „chyba“ obhajcu, ktorý mu zle poradil. Pokiaľ odsúdený uvádzal, že pre svoj vek 23 rokov nevedel ako to na súde chodí, opäť ide o tendenčné tvrdenie, lebo pred spáchaním skutku 25.03.2015 bol už sedemkrát právoplatne odsúdený. Celkovú tendenčnosť prezentovaných tvrdení odsúdeného dokrešľuje jeho vyjadrenie na verejnom zasadnutí, že si myslel,

že „za všetko dokopy dostane len cca 4 roky“, ktorý trest by akceptoval, ale keď má „sedieť dokopy 102 mesiacov“, tak trvá na svojej nevine.

Čo sa týka písomne podaného návrhu a dôvodov v ňom uvedených, tu odsúdený okrem poukazovania na judikáty rôznych súdov, články Ústavy Slovenskej republiky a Trestného poriadku v podstate žiadne nové skutočnosti a dôkazy neuvádzal. V podstate namietal právny záver vyslovený Krajským súdom v Trnave v uznesení sp. zn. 5Tos/148/2017 z 5.10.2017, že pokiaľ vo veci učinil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, nemôže už neskôr argumentovať dôkazmi, ktoré bolo možné uplatniť v „klasickom“ trestnom konaní, v ktorom sa vykonáva dokazovanie o vine. K tejto námietke odsúdeného je treba uviesť, že právne závery vyslovené nadriadeným súdom sú pre súd prvého stupňa záväzné. Len samotný nesúhlas odsúdeného s týmto právnym názorom neodôvodňuje povolenie obnovy konania.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd zistil, že u odsúdeného T. P. v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/51/2015 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že by dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto sú návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.